

NA CASSATIE

Uittr. P. g. 19

Uittr. Ontv 19

In de zaak van het Openbaar Ministerie

942/92
HET PARKET
76214
HET ARREST

ontslag rechtsvervolgning

Veroordelingsbulletijn 19

en van /

7

24 juni 1994

DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door

, het gedingvernomen zijnde door
HET VLAAMSE GEWEST, Jozef II-straat, 30 te 1040 Brussel,
- vertegenwoordigd door Meester loco Meester
, advocaat bij de balie te

tegen :

1. _____, landbouwer, geboren
wonende

beklaagde,

2. _____ landbouwer, geboren
wonende te

beklaagde,

Beschuldigd van te
augustus 1984 en 25 februari 1987.

, tussen 28

Als daders of mededaders van de misdaad of het wanbedrijf
op één der strafbare wijzen van deelneming zoals voorzien door
artikel 66 van het Strafwetboek,

In strijd met artikel 2 A 12 van het ranschikkingsbesluit
van 28 juni 1984 betreffende het " en straf-
baar gesteld door artikel 21.2° van de wet van 7 augustus 1931
op het behoud van monumenten en landschappen, honden of
andere door de mens gekweekte dieren te hebben laten loslopen;

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op :

- 29 december 1988 door beklaagde,
- 29 december 1988 door het Openbaar Ministerie tegen beide
beklaagden,

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken door 1 rechter
op 22 DECEMBER 1988 door de 4e kamer van de rechtbank van
eerste aanleg te MECHELEN, dewelke, rechtdoende in
correctionele zaken :

- beide beklaagden ieder veroordeelt tot een geldboete van
1.000 F x 60= 60.000 F of 3 maanden met uitstel van 3
jaar en ieder de helft van de kosten in totaal begroot op
598 frank,
- verplicht iedere beklaagde een bijdrage te betalen van een
bedrag van 5 F x 60= 300 F,

Op burgerlijk gebied:

- verklaart de eis van de burgerlijke partij gegrond.

Rechtdoende op de strafvordering en op de burgerlijke vordering:

Beveelt beklaagden het goed of de goederen in hun vroegere toestand
terug te brengen binnen de termijn van één jaar na het in kracht
van gewijsde gaan van huidig vonnis, namelijk door o.m.

- de dieren uit het bos te houden teneinde de natuur de kans te
geven zich te herstellen, wat door het herhaaldelijk laten loslope
van de runderen en paarden reeds meerdere jaren zal duren. De
kruidlaag dient van nature uit zich te herstellen. Hierbij is het
van belang dat de percelen afgesloten blijven en dat er zich geen
betredingen voordoen (ook niet met machines)
- De herstelling van het struikgewas kan gebeuren door aanplantingen
met gepast bosplantgoed :
De aanplanting dient te gebeuren met een plantdichtheid van onge-
veer 1 per 4 m2 en dient te bestaan uit een gemengd assortiment
van volgende soorten:
Zwarte els (*Alnus glutinosa*), Grauwe els (*Alnus incana*), Echte
vogelkers (*Prunus padus*), Gewone es (*Fraxinus Excelsior*), Zomereik
(*Quercus robur*), Eerstijlige meidoorn (*Crataegus monogyna*), Rode
kornoelje (*Cornus sanguinea*), Sporkeshout (*Frangula alnus*)

- De herstelling van de boomlaag dient te gebeuren door vervanging van de dode en de reeds gekapte bomen door degelijk solitair plantgoed (hoogstam) van Zomereik (Quercus robur) met volgende eigenschappen :
 - alle snoeiwonden zijn volledig omgroeid met cambium
 - de kruin bestaat uit gesteltakken die onder een hoek van meer dan 50° op de stam staan en één karttak die recht in het verlengde van de stam loopt
 - de stam is regelmatig gevormd, recht en vrij van takken
 - de omtrek van de stam is 12/14
 - Het plantgoed dient op de gelijke manier en in het juiste plantseizoen aangeplant te worden;
- en dit alles op kosten van beklaagden, onverminderd de schadeloosstelling, en overeenkomstig de te verstrekken richtlijnen van de bevoegde diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- Zegt voor recht dat bij gebreke hieraan te voldoen binnen de gestelde termijn, de Minister of zijn gemachtigde de werken op kosten van beklaagden kan laten uitvoeren.

Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen, achtste correctionele kamer, dd. 26 april 1970, op tegenspraak gewezen, werd als volgt beslist :

Ontvangt de hogere beroepen;

Geeft akte aan de burgerlijke partij van haar gedinghervatting;

Bevestigt het bestreden vonnis in zover het de beklaagden schuldig verklaart aan de hen ten laste gelegde feiten en veroordeelt hen, met eenparige stemmen, uit dien hoofde elk tot een geldboete van TWEEHUIZEND FRANK vermeerderd met 590 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDTWINTIGHUIZEND FRANK of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Verplicht iedere beklaagde een bijdrage te betalen van een bedrag van VIJF FRANK, vermeerderd met 790 opdecimen en alzo gebracht op vierhonderd frank.

Veroordeelt hen elk in de helft van de kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op : 2.787 frank;

Bevestigt de herstelmaatregel uitgesproken door de eerste rechter met deze wijziging dat de hersteller-mijn wordt teruggebracht tot zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig arrest;

tegen voormeld arrest werd op 10 mei 1990 beroep in
Cassatie aangetekend door en
tegen alle schikkingen van het arrest.

Bij arrest van het Hof van Cassatie, tweede kamer,
dd. 10 november 1992, werd als volgt beslist :

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt
op de kant van het vernietigde arrest.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Verwijst de zaak naar het Hof van Beroep te Gent.

Gezegde kosten begroot op de som van 10.760 Fr.,
waarvan 4.334 Fr. verschuldigd en 6.426 Fr. door de
eisers betaald.

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging bijgestaan
door meester „advokaat te die tevens
de beklaagden ter terechtzitting vertegenwoordigt met de
toestemming van het Hof;
- de burgerlijke partij in haar eis bij monde van meester
loco meester „advokaat te
- het Openbaar Ministerie in zijn vordering uitgebracht
door Advokaat-generaal ;

1. De hogere beroepen tegen het vonnis van de Correctionele
Rechtbank te Mechelen dd.22.12.1988 werden tijdig en
regelmatig naar de vorm ingesteld.

2. Zoals door de beklaagden verklaard ter zitting van 10.3.
1994 lieten zij, beweerd in strijd met de
Bescherminsbesluit van 28.6.1984, dieren in het
beschermd bos rondlopen tot na 25.2.1987, einddatum van
de periode waarop de vervolging betrekking heeft.

Nu het ter zake gaat om één complexe gedraging die één
misdrijf oplevert begint de verjaringstermijn te lopen
vanaf 25.2.1987.

De verjaring van de strafvordering werd overeenkomstig
de op dat ogenblik geldende bepalingen regelmatig gestuit
door het bevel tot dagvaarding gegeven door de heer
Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen
van 19.1.1990.

Gelet op de voorziening in cassatie was de verjaringstermijn geschorst van 10.5.1990 tot 10.11.1992. De verjaring was derhalve niet ingetreden op 1.1.1994, tijdstip waarop de verjaringstermijn gebracht werd op vijf jaar. In acht genomen de thans geldende termijnen werd de verjaring regelmatig gestuit, gelet op de termijn gedurende de verjaring werd geschorst, door de behandeling van de zaak ter zitting van 10.3.1994.

3. De beklaagden vragen de vrijspraak onder meer op grond van de beweerde onwettigheid van het Beschermingsbesluit van 28.6.1984 omdat, in strijd met het voorschrift van art. 1 van de Monumentenwet van 7 augustus 1931, zoals gewijzigd door het decreet van 13 juli 1972 en op dat ogenblik geldend, het rangschikkingsvoorstel niet aan de eerste beklaagde werd betekend, ofschoon hij toen reeds eigenaar was van één van de percelen gelegen binnen de omschrijving van het landschap. Dit feitelijk gegeven blijkt uit de stukken en wordt noch door het Openbaar Ministerie, noch door de burgerlijke partij het Vlaams Gewest betwist, welke laatste anders dan het geval is met de overige middelen door de beklaagden naar voor gebracht, helemaal niet repliceert op dit middel.

Zoals overwogen in het verwijzingsarrest van het Hof van Cassatie van 10.11.1992 is art. 159 Grondwet (oud art. 107) toepasselijk op de zelfs niet reglementaire beslissingen van het bestuur en op de administratieve handelingen, ook al zijn zij van individuele aard. Het Hof heeft de plicht na te gaan of het Ministerieel Besluit van 28.6.1984, waarvan de toepassing in het geding is, met de wetten overeenstemt; dit houdt een controle in van zowel de interne als de externe wettigheid van het besluit.

De betekening van het rangschikkingsvoorstel vormt een substantiële vormvereiste, die op straf van nietigheid van het latere rangschikkingsbesluit is voorgeschreven (vgl. o.m. het arrest nr. dd. 18 mei 1984 van de Raad van State). Er blijkt ter zake geen uitzondering op de regel dat een landschap gerangschikt wordt omdat het als geheel een wetenschappelijke, historische of esthetische waarde vertegenwoordigt.

Dit brengt mee dat de nietigheid van het besluit, behoudens ter zake niet bewezen uitzonderlijke gevallen, ook kan worden ingeroepen door de tweede beklaagde, eigenaar van een perceel gelegen in het beschermd landschap, aan wie het beschermingsvoorstel wel werd betekend (vgl. het arrest de nr. dd. 7 maart 1985 van de Raad van State).

het nu kan aenhalve het Ministerieel besluit van
28.6.1984 tot bescherming van het

~~niet toepassen.~~
hetgeen voor gevolg heeft dat de telastlegging in hoofde
van geen van beide beklaagden bewezen is.

Vanzelfsprekend kan in deze omstandigheden evenmin
ambtshalve herstel in de vroegere staat (art. 29 van de
wet) worden bevolen.

4. Gelet op de vrijspraak is de vordering van de burgerlijke
partij, waarvan de ontvankelijkheid als zodanig niet
wordt betwist, gesteund op het aan de beklaagden te last
gelegde misdrijf, niet gegrond.

OP DIE GRONDEN,

het H O F,

beslissende op TEGENSPRAAK,

Gelet op de artikelen :

- 159 van de Grondwet,
- 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935,

al deze wetsbepalingen door de Voorzitter ter terechtzitting
van heden aangeduid,

Ontvangt de beroepen en erover beslissend:

Spreekt de beklaagden vrij,

Laat de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde
van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat,

Wijst de vordering van de burgerlijke partij gesteund op
het aan de beklaagden te last gelegde misdrijf af als
ongegrond,

Veroordeelt de burgerlijke partij tot de in beide aanleggen
op burgerrechtelijk gebied gemaakte kosten.

Kosten:

Eerste Aanleg:

10%

Beroep:

Afs.

Ops.

Ont.

PG

Dagv.

10%

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting
van vierentwintig juni negentienhonderd
vierennegentig.

Aanwezig:

Voorzitter;

L Raadsheren;

aangewezen bij bevelschrift van
de heer Eerste Voorzitter van het Hof van beroep alhier dd.
24 juni 1994 om , Raadsheer, op het
ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig
verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van onderhavig
arrest waarover hij mede heeft beraadslaagd (art. 779, al. 2
Ger. Wetboek).

Advokaat-generaal;

Griffier;